

28-10-2017 ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ)

† Ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Σκέπης
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ᾠχος πλ. α' Ἐωθινὸν ΙΑ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ
καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου
τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ
προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειρᾶι τοὺς
τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει
αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε,
ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς
φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου
νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν
ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ
προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα
βοῶντές σοι. Δόξα τοῖς μεγαλείοις
σου Ἁγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου,
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα
Ἄχραντε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ἁγίαν
σοῦ Σκέπην, δι' ἧς περισκέπεις, τοὺς
εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν τῷ
Ἔθνει σου καταφυγὴν ἐδώρησω· ὅτι
ὡς πάλαι καὶ νῦν θαυμαστῶς ἡμᾶς
ἔσωσας, ὡς νοητὴ νεφέλη, τὸν σὸν
λαὸν περιβαλοῦσα. Διὸ δυσωποῦμεν
σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου
ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν
ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν
αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε
νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός,
σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ
ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἅδῃ φῶς
ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρὶ...

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης,
ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι
ἐτέθης, ὁ κιενώσας τὰ μνήματα, ἄνω
στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον,
κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς

ἐξανέστησας, Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Σκέπην σου Ἄγνή, τὴν ἁγίαν ὑμνοῦμεν, τὴν σκέπουσας ἡμᾶς, ἐν παντὶ καὶ φρουροῦσας, οὐς κληρὸν σου ἀνέδειξας, καὶ μερίδα ἀπόλεκτον, ἀγαθότητι, καὶ μητρικῆ συμπαθείᾳ. Ἄλλὰ Δέσποινα, καὶ ἐν μελλούσῃ ἀνάγκῃ, ἡμᾶς διαφύλαττε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, ἕτερα

ᾠχος πλ. α'.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοί. Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καγῶ ἐδειλίασα. Ληστής ἐθεολόγησε, καγῶ ἠρησάμην σε, ἄρα καλέσεις μὲ τοῦ λοιποῦ μαθητῆν, ἢ πάλιν δείξεις μὲ ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σώσόν με.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧ Ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἐγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν... *Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.*

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εξέστη ὡς ἔβλεψεν, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος, σὲ ἐφαπλούσαν ἡμῖν, τὴν θείαν Ἐσθητά σου, οὔσαν ἐκείσε

Κόρη, ἱερῶς τηρουμένην, πᾶσι δὲ φανεροῦσαν, τῆς σῆς σκέπης τὴν χάριν, δι' ἧς σκέπεις καὶ σώζεις ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Τὸ διὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἁγίαν σου Σκέπην καὶ θαυμαστήν, ἣν ἐτύπου νεφέλη ἢ νομικῆ, ἀπλοῦσα ἐκάστοτε, περιβάλλεις τὸ Ἔθνος σου, προσατενίζον Κόρη, τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν βοήθειάν σου ἀεὶ ἐκδεχόμενον, ἣν δίδου Θεοτόκε, καὶ ἐχθρῶν τὴν μανίαν, ἀπότρεπε πάντοτε, ἀφ' ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν πάμφωτον Σκέπην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτό.*

Εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ἠὐλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. α'.

Αγγελικὴ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

ANABAΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Εν τῷ θλίβεσθαί με Δαυϊτικῶς, ἄδω σοὶ Σωτήρ μου. Ῥύσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστίν, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις, αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἓν ἔστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν βοήθεια ἔχει.

Δεξιὰ σου χεῖρ καμέ, Χριστέ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν, Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νούς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοί. Εἰς τὰς αὐλάς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται, πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχροὺς νοῦν.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρί, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχ. **Ἀ**ἴνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ἐξομολογήσομαί σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

*Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἤχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ἐοὐ μόνῳ ἡμάρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Αναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ' ᾠδὴν α'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγῇ, οὐ στοργὴν εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἔστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἠγειρὰς μὲ πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικληθεῖς, ζωοδότα ἀπτῶτως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθοράς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω μὲ εὐωδίασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη
πέπαυται, ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ
κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν
ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πάσιν
ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Εἶτα ψάλλονται

οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος, Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίαν παράσχου μοι, ὡς τοῦ
Θεοῦ μήτηρ Ἄχραντε, καὶ λόγον μοι
δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τὰ
θαυμάσια τῆς σῆς ἀγίας Σκέπης, δι'
ἧς σκέπεις πάντοτε, τοὺς σὲ
γεραίροντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψόθεν ἐφήπλωσας, τὴν
ἀστραπόμορφον Σκέπην σου,
νεφέλην ὡς πάμφωτον καὶ
κατεκάλυψας, οὐ τῶν πόλεων, τὴν
βασιλίδα μόνον, ἀλλ' ἅπαν τὸ Ἔθνος
σου τὸ χριστεπώνυμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἐώρακε πάλαι σε, ἐν
ἀπορρήτῳ θεάματι, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος
ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ,
περισκέπουσιν, Ἀγνή τῇ ἀναπτύξει,
τῆς θείας Ἐσθῆτός σου, κόσμου τὰ
πέρατα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, τὸ τοῦ
σοῦ Ἔθνους στρατόπεδον, λαβὸν ἐκ
τῆς Σκέπης σου, κατετροπώσατο,
ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ἦρε λαμπρὰν
νίκη· διὸ μέλπει Δέσποινα, τὰ
μεγαλεῖα σου.

Κανὼν δεύτερος.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Γκέπη τοῦ κόσμου καὶ θερμῆ
ἀντίληψις, Παρθενομήτορ Ἀγνή, ἡ τὸν
Θεὸν Λόγον, ἀπορρήτως τέξασα, τῇ
σῇ πλουσία χάριτι, τράνωσόν μου τὴν
γλῶσσαν, ἄσματικῶς μεγαλύνοντος,
τὴν πανυπερθαύμαστον Σκέπην σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Κεκοσμημένη κροσσωτοῖς τοῦ
Πνεύματος, ὡς βασιλὶς τοῦ παντός,
καὶ ὑπὲρ ἡλίου, τὰς αὐγὰς
ἀστράπτουσα, ὠράθης καὶ
ἐφήπλωσας, νοερῶς τὴν σὴν Σκέπην,
καὶ τὸν λαόν σου ἐσκέπασας, τὸν εἰς
σὲ Παρθένε ἐλπίζοντα.

Δόξα Πατρὶ...

Ἐτύπου πάλαι τὴν ἀγίαν
Σκέπην σου, νεφέλη ἢ νομικὴ, ἢ τοῦ
μαρτυρίου, τὴν σκηνὴν καλύπτουσα·
καλύπτεις γὰρ ἐκάστοτε, καὶ
δροσίζεις καὶ θάλπεις, τὴν
Ἐκκλησίαν Πανάμωμε, τῇ ἐπισκιάσει
τῆς Σκέπης σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Πλήρης φωτὸς πλήρης ἐλέους
Δέσποινα, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ,
μυστικῶς ἐπέστης, καὶ λαμπρῶς
ὑπέδειξας, τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας
σου, τὴν ἐξαίρετον χάριν, τῇ
ἀναπτύξει τῆς Σκέπης σου· ὅθεν
κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν σε.

ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν
τὴ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν
ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλόανθρωπε.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἀγία ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ
μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι
Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα,
εὐεργεσίαν σοὶ ἠμείψαντο, παῖδες
Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἀγία ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ
σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ
Χριστὲ κατέθεντο, ἀλλ' αὐτεξουσίως
ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχες, τὴν
μυστικῶς ἐπισκιάζουσας, ἄνωθεν τοῦ
Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Κὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως
γεγέννησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς
ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων
μητρικῶν, ὅθεν σε Θεοτόκον,
σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον
ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Μηναίου Κανὼν πρῶτος.

ὠδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους...

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Πηγὴ εὐφροσύνης οὐρανόου, ἡ
Σκέπη σου ἡ φωτοειδής, ὑπάρχει
Παναμώμητε, τοῖς θλίψεσι παλαίουσι,
χάριν ἀεὶ καὶ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν
βραβεύουσα.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχῆθεν ἡμᾶς δι'
εὐσπλαγχνίαν, ὡς Ἔθνος Παρθένε
ἐκλεκτόν, ἔθου ὑπὸ τὴν Σκέπην σου,
καὶ ξένα καὶ παράδοξα, πάλαι καὶ
νῦν ἐνήργησας, ἡμᾶς κινδύνων
ἐξαίρουσα.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων Ἀνδρέου τοῦ Ὁσίου,
ἀκούσας Παρθένε εὐλαβῶς, ὁ θεῖος
Ἐπιφάνιος, εἶδέ σε περισκέπουσαν,
λαὸν τὸν χριστεπώνυμον, ὡς
βασιλίδα οὐράνιον.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμάτων τῆς Σκέπης σου τῆς
θείας, ὀρῶντες Παρθένε τὴν πληθύν,
ἃ ἐνεργεῖς ἐκάστοτε, ἡμῶν εἰς
περιποίησιν, χαριστηρίους αἴνους σοι,
Ἑλλήνων παῖδες προσάγομεν.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Σκέπη σου ἡ παμφαής,
φωτὸς αὐλοῦ βολίδας, ἀπαυγάζουσα
ἀεὶ Θεοτόκε, διαλύει τῶν ἐχθρῶν, τὰ
ζοφερὰ βουλεύματα, τῶν δὲ πιστῶν
εὐφραίνει, τὰς διανοίας τῇ δόξῃ σου.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Νόμον ἐπλήρωσας Ἀγνή, τεκοῦσα ἀνερμηνεύτως, τὸν λαλήσαντα Προφήταις ἐν τύποις, καὶ φωτὸς τοῦ νομικοῦ, πλήρωμα κόσμῳ δείξαντα, τὴν φωταυγῆ σου Σκέπη· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα Πατρί...

Υπὸ τὴν Σκέπη σου Ἀγνή, προστρέχομεν μετὰ πόθου, ὡς νοσσία καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὅθεν σκέπασον ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, εἰρήνην δωρουμένη, ἡμῖν καὶ βίου ἀσφάλειαν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Μυρίων πρόξενος καλῶν, τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, ἀνεδείχτης τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, καὶ μυρίων ἀναγκῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, λυτροῦσαι τῇ σῆ Σκέπη, τοὺς σὲ Παρθένε γεραίροντας.

*Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
'Ὅπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...*

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. α'.

Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης συνεξάνεστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἄδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος

Ἀκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς

δεσμίους ἐρρυσάμην, σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαία τοῦ κηρύξαι. Διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Κάθισμα

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Κέπη πέφηνας, καὶ σωτηρία, καὶ ἀντίληψις, καὶ προστασία, τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων Πανύμνητε· ὅθεν τὴν Σκέπη τὴν σὴν μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν κηρύττομεν, Κόρη Παναγνέ, ἡ σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἐπιθέσεως τοῦ δράκοντος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτό.*

Κοντάκιον τοῦ μηναιου

ᾠχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ἔσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὤφθης τῇ Βασιλίδι. Ἄλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνωθεν ἐφαπλοῦσα, τὴν ἀγίαν σοῦ Σκέπη, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, σκέπεις καὶ σώζεις τὸν σὸν λαόν, καθ' ὥραν σε Ἀγνή ἐπιβωόμενον· νῦν δὲ σου τὰ θαυμάσια, εὐγνωμόνως ὑμνεῖ κραυγάζων·

Χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ Σωτηρία·

Χαῖρε Ἑλλάδος ἡ προστασία.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων παράδοξον θέαμα·

Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαῖρε Μήτηρ Ἀειπάρθενος τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ·

Χαῖρε σκέπη καὶ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης σκέπουσα τὸ σὸν Ἔθνος·

Χαῖρε ὅτι παρέχεις νίκας τῷ στρατοπέδῳ.

Χαῖρε πηγὴ πλουσίας χρηστότητος·

Χαῖρε λαμπὰς Θεοῦ ἀγαθότητος.

Χαῖρε δι' ἧς τοὺς ἐχθροὺς ἐκνικῶμεν·

Χαῖρε πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην βοῶμεν·

Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς πάντοτε καὶ κατ' ἐξάαιρετον τρόπον σκεπούσης τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος, ὡς πάλαι ἔσκεπε τὴν Βασιλίδρα τῶν πόλεων.

Στίχοι.

Κέπη σου, Ἄγνη, σκέπεις καὶ περιθάλλεις

Τοὺς πίστει ἀφορῶντας πρὸς σέ, Παρθένε.

Μητρὸς Θεοῦ Σκέπη Ἑλλάδα θειόφρονα καλύπτει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλη καὶ Εὐνίκης.

Στίχοι.

Κὺν ἑπτὰ τέκνοις ἢ δυὰς τῶν συζύγων

Τιμὴν τομὴν ἠγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτῃ γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ καὶ Ἐπισκόπου γενομένου.

Στίχοι.

Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,

Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Παμπηΐου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ.

Στίχοι. Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα,

Ἐδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμοσατέα.

Στίχοι.

Εἰρηνικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,

Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου Βασιλέως καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἑλένης, τῆς αὐτοῦ μητρὸς.

Στίχοι.

Μίξας ἐλαίω, Κυριακὲ
παμμακάαρ,
Σὸν αἷμα σεπτόν, μίγμα καινὸν
εἰργάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ μήτηρ τοῦ
Ἁγίου Κυριακοῦ Ἄννα, λαμπάσι
φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς
Ἄννα λαμπάσιν,
Ἀειφανῆς ὑπῆρξε λαμπὰς
Κυρίου.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν, Ἀθανασίου Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἐν τῷ Ἄθω
ἀσκήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων ἐνδόξων τεσσάρων
Νεομαρτύρων Ἀγγελῆ, Μανουήλ,
Γεωργίου καὶ Νικολάου, τῶν ἐν
Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης μαρτυρησάν-
των ἐν ἔτει **αωκδ'** (1824).

Στίχοι.

Τετράς στερόρως ἠθλησε
Νεομαρτύρων
Καὶ δόξης ἠξίωται
ὑπερκοσμίου.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ τετρακτύν
τάμον Ἀεθλοφόρων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου
πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος δ'. Ὡδή α'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ὡδή γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους
Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδή δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν
βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου
σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὡδή ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν
βραβεύοντα.

Ὡδή ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ
πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ
θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε
τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδή ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ
πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως
πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,
Ἵπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η'

Στίχ. **Ἀ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ,
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ
ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Ὁ Κανὼν πρῶτος τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ θ'.

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Σπῆχ. Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ περισκέπει.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχομενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἄειπάρθενε.

Σπῆχ. Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ περισκέπει.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχομενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἄειπάρθενε.

Σπῆχ. Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ὀρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς περισκέπει καὶ σώζει τοὺς ἐπ' αὐτῇ πεποιθότας.

Ἰαμα ἡμῖν, ἡ δρόσος Πανάχραντε ἢ ἀποστάζουσα, ἐκ τῆς θείας Σκέπης σου, ὡς ἐκ νεφέλης αὐλοῦ γίνεται, καὶ παύει ἀρρωστήματα ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν βοώντων· Χαῖρε Ἄειπάρθενε, εὐφροσύνη ἡμῶν καὶ παράκλησις.

Σπῆχ. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν σεπτὴν Σου, Σκέπην τιμῶμεν Δέσποινα· πάντας γὰρ σκέπεις ἐν ταύτῃ, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνυμνοῦντας.

Μνεῖαν ἱεράν, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν τῶν θαυμασίων σου, ἄγει Παναμώμητε, ἀγαλλομένη ἢ Ἑλλάς σήμερον, καὶ πίστει καταφεύγουσα ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, ἐκβοᾷ σοι· Σκέπε με καὶ φύλαττε, ἄχρι βίου τερμάτων Πανύμνητε.

Σπῆχ. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Πανάγνου, τὴν Σκέπην μεγαλύνομεν· σκέπει γὰρ αὕτη καὶ σώζει, πάντας τοὺς ταύτην τιμῶντας.

Ὅλη τῇ ψυχῇ, συνήλθομεν Ἄχραντε τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, αἶνον χαριστήριον, εὐγνωμοσύνη θερμῇ προσάγοντες, ὅτι ἡμᾶς ἐξέλεξας εἰς περιποίησιν, καὶ ἐν πᾶσι, περιέπεις Δέσποινα, καὶ διέπεις καὶ σώζεις ἐκ θλίψεων.

Σπῆχ. Ἄχραντε Παρθένε θεοκυῆτορ, τὴν ποιμνην σου περισώζε, σκέπουσα ταύτην σὴ Σκέπῃ, καὶ προνοοῦσα ἐν πᾶσιν.

Υπερθεν Ἄγνη, καὶ κύκλω τοῦ Ἔθνους σου τὴν θείαν Σκέπην σου, οἷα περιτείχισμα, ἔχε Παρθένε, πλούτῳ χρηστότητος· ἐμοὶ δὲ τῷ τοὺς ὕμνους σοι ἤδη ὑφάναντι, δίδου Κόρη, φωτισμὸν καὶ ἔλλαμψιν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι.

Ὁ Κανὼν δεῦτερος τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ θ'.

ᾠχος πλ. δ'. «Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ».

Σπῆχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς ἁγνῆς Παρθένου, τὴν παναγίαν Σκέπην.

Μητρῶα καμπτομένη Κόρη στοργῇ, πρὸς λαὸν τὸν θερμῶς σοι ἐλπίζοντα, ὡς συμπαθῆς, ξένῳ τρόπῳ ἤπλωσας νοερῶς, τούτῳ τὴν θείαν Σκέπην σου, οἷά περ νεφέλην φωτοειδῆ· διὸ τῆς σῆς εὐνοίας,

κηρύττοντες τὸν πλοῦτον, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Σπχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς
μόνης Θεοτόκου, τὴν φωτοφόρον
Σκέπην.

Ὁ πάλαι ἐν νεφέλῃ στυλοειδεῖ,
ὀδηγήσας λαὸν τὸν ἀγνώμονα, ὁ σὸς
Υἱός, Ἄχραντε νεφέλην σε λογικὴν,
καὶ ἔμφυχον ἀνέδειξε, σκέπουσιν
καὶ σώζουσιν θαυμαστῶς, πρὸς γῆν
τῆς ἀφθαρσίας, θερμῇ ἐπιστάσιᾳ,
λαὸν Ἄγνη τὸν περιούσιον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἐν
τρισὶ προσώποις, ἄναρχον Θεαρχίαν.

Υψώσασα τὰς χεῖράς σου
πρὸς Θεόν, τὸν ἐκ σοῦ προελθόντα
ικέτευσας, ὑπὲρ ἡμῶν, ἐνθεν
ἐφαπλώσασα νοερῶς, τὴν φωτοφόρον
Σκέπην σου, ἅπαντας ἐσκέπασας
τοὺς πιστοὺς· διὸ τὴν τούτου μνεῖαν,
τελοῦντες ἐτησίως, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σπχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς
παναχράντου Κόρης, τὰ ξένα
μεγαλεῖα.

Υμνοῦντές σου τῆς Σκέπης
τὰς πολλαπλάς, δωρεᾶς καὶ τὴν
χάριν τὴν ἀφθονον, Μῆτερ Ἄγνη, ὧν
κατατροφῶμεν διηνεκῶς, ἀπὸ ψυχῆς
βοῶμεν σοι· Ὡσπερ πάλαι ἔσκεπες
σὸν λαόν, οὕτω καὶ νῦν χειρὶ σου,
σκέπε ἡμᾶς καὶ σῶζε, ἄχρι τερμάτων
βίου Ἄχραντε.

Ἦδὴ θ' Καταβασίων.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς
Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν,

ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ
περισκέπει.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι, λαμπαδουχούμενος·
πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων, φύσις
γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνη,
ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὁτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστί.

Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'

Ἦχος β'

Μετὰ τὴν θείαν Ἐγερσιν, τρὶς
τῷ Πέτρῳ, φιλεῖς με, πυθόμενος ὁ
Κύριος τῶν ἰδίων προβάτων,
προβάλλεται ποιμενάρχην, ὃς ἰδὼν ὃν
ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν
Δεσπότην. Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω,
ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν
ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Ἐξαποστειλάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

Ἡ θεία Σκέπη σου Κόρη,
ἐπισκιάζει τοὺς πιστοὺς καὶ τὸ
ἡμέτερον Γένος, σκέπει, διέπει καὶ
φρουρεῖ, ἀπὸ παντοίων κινδύνων,
ἀπήμαντον Θεοτόκε.

Ἔτερον

Ἐξαποστειλάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

Τῆ κραταιᾶ σοῦ Σκέπη, καὶ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τὸ τῶν Ἑλλήνων Γένος, φυλάττε Κόρη ἀβλαβές· Σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπληνὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπλχ. **Τ**οῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι, οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνούσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπλχ. **Α**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος.

Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπλχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σὲ τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων, Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπλχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα

Σπληνὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...

Σπλχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὴν Ἀειπάρθενον Κόρη καὶ Θεοτόκον Ἄγνην, τὴν τῶν πολεμουμένων, συμμαχίαν καὶ σκέπην, ἡμῶν δὲ ἐξαιρέτως καταφυγὴν, καὶ ἐτοιμὴν βοήθειαν,

ἀνευφημήσωμεν σύμπασα ἡ Ἑλλάς,
μεγαλύνοντες τὴν Σκέπην αὐτῆς.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν παναγίαν σου Σκέπην καὶ
ἀστραπόμορφον, ἦν ὡς φωτὸς
νεφέλην, ἐφαπλοῖς καθ' ἐκάστην, καὶ
σκέπεις καὶ καλύπτεις πάντας ἡμᾶς,
ἀριδῆλως ὡς ἔγνωμεν, ἐν εὐκαιρίαις
Παρθένε καὶ συμφοραῖς,
μακαρίζομεν γηθόμενοι.

Σπῆχ. **Ἡ**γίασε τὸ σκῆνωμα
αὐτοῦ ὁ ὑψιστος.

Ἡ Βασιλεύουσα πόλις,
Παρθένε πρότερον, ἐρρύετο
κινδύνων, καὶ δεινῶν πολεμίων, τῇ
Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ἡ
Ἑλλάς δὲ νῦν ἅπασα, τῇ ταύτης
χάριτι ρύεται χαλεπῶν, συμφορῶν
καὶ περιστάσεων.

Σπῆχ. **Τ**ὸ πρόσωπόν σου
λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἔως θαυμαστῆ σου Παρθένε
περὶ τὸ Γένος σου, πάλαι καὶ νῦν
τυγχάνει, τῆς εὐνοίας ἢ χάρις· διὸ
ὑπὸ τὴν Σκέπην σου τὴν σεπτὴν,
καθ' ἐκάστην προστρέχοντες, λύσιν
εὐρίσκομεν πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ
καλῶν παντοίων μέθεξιν.

Δόξα Πατρί... *τῆς Θεοτόκου.*

Ἦχος πλ. α'.

Λί δωρεαὶ τῆς Σκέπης σου, ὡς
ἀκτῖνες πανταχοῦ ἀπλούμεναι,
πολλαχῶς εὐεργετοῦσιν ἡμᾶς
Θεοτόκε· νόσων γὰρ τὴν ἀχλὺν
διώκουσι, πολεμίων τάς φάλαγγας
ἐκτρέπουσιν, ἀδοκῆτων συμφορῶν
διαλύουσιν τὸν ζόφον, καὶ εἰρήνην
σταθερὰν ἡμῖν παρέχουσιν. Ἄλλ' ὦ

κεχαριτωμένη Παρθένε, τοὺς
χαριστηρίους ἡμῶν ὕμνους δέξαι, καὶ
ἴσθι ἡμῖν σύμμαχος καὶ προστάτις, ὁ
β' χορὸς μέχρι τερμάτων αἰῶνος
δεόμεθα.

Καὶ νῦν... *Ἦχος β'*

Ἦπερευλογημένη ὑπάρχεις,
Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ
σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης
ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται,
ἢ κατάρα νενέκρωται, ἢ Εὐὰ
ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος
τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες
βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.'

Δοξολογία Μεγάλη

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ὑἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,
Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπᾶριον Ἦχος πλ.δ'

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος β'

Στίχ. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρούσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

ᾠχος β'

Σπχ. **Τ**ῆς αἰνέσεώς σου, Κύριε, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπχ. **Ἡ**μέρα Κυρίου Σαβαώθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Σπχ. **Κ**ύριος Σαβαώθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῆ ὕβρει συντριβήσονται.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς..

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος α'

Σπχ. **α'** **Μ**νησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τάς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου

νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι. Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἄγνη, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεΐᾳ Ἄχραντε.

Σπχ. β'. **Δ**ιὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ἀγίαν σοῦ Σκέπην, δι' ἧς περισκέπεις, τοὺς εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν τῷ Ἔθνει σου καταφυγὴν ἐδώρησω· ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν θαυμαστῶς ἡμᾶς ἔσωσας, ὡς νοητὴ νεφέλη, τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα. Διὸ δυσωποῦμεν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῆς Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

ᾠχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχροαντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὤφθης τῇ Βασιλίδι. Ἄλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Σπχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:1-7.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην

πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. β'.

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σπχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ὁ εἰρμὸς θ' ᾠδῆς τοῦ ἀ' κανόνος.

ᾠχος δ'.

Ἀγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ περισκέπει. Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Κοινωνικόν. ᾠχος α'

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὕμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ
σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος. *(τρίς).*

Ἀπόλυσις

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ.

Ὁ διάκονος: **Ε**ὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς: **Ε**ὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

ἦχος α'. «Τῆς ἐρήμου πολίτης».

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε,
ἀνυμνοῦμεν τάς χαρίτας, ἦν ὡς
φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου
νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν
ἐπιβουλής. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ
προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα
βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις
σου Ἁγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου,
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα
Ἄχραντε.

Κοντάκιον.

ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ
νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,
εὐχαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ πόλις
σου, Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων
με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω
σοι· Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα στίχους ἐκ τῆς δοξολογίας.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τό φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε,
δεδόξασται ἐν ἰσχύι· ἡ δεξιὰ σου,
Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Εν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου
συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους·
Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Ταλαιπωρία

ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς
πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διμερίσθησαν,
οἱ οἴκοι ἠρημώθησαν καὶ ἡμεῖς
περιωβρίσθημεν· Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Ἄυτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ
ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ
ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα,
ἄλληλούϊα.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ
γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας·
Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις

τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἱκεσίας.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καὶ πάσης Ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἀγῶσι, πάλαι τε καὶ ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἀιωνία ἡ μνήμη· αἰωνία ἡ μνήμη· αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν κώμην (ἢ πόλιν, ἢ νῆσον ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. **μ'(40).** (τετράκις ἀνά ι')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: **Εὐχαριστοῦμέν** σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ᾧδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ

πόρρωθεν ἰταμὸς καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφρους. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὄπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ὁ δὲ λαὸς σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἠμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἀλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἧτταν καὶ ἦλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν πληγὰς· ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς

γείτοσιν ἡμῶν· οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἦρθη εὐφροσύνη καὶ χαρά· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέφαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Ὅτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνειδίσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὑβρεὶ συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτής, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς

γενεῶν. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντα ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα ἀυλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλη, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρομέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.